

Reactienota zienswijzen ontwerpbestemmingsplan

Verblijfsrecreatieterreinen Steenwijkerland

Afdeling: REO
Auteur :
Datum: 18 juni 2013
Versie: vastgesteld

Inhoudsopgave

1.	<i>Inleiding</i>	5
2.	<i>Overzicht zienswijzen</i>	5
3.	<i>Ontvankelijkheid</i>	6
4.	<i>Beantwoording van de zienswijzen</i>	6
4.1.	Indiener 1	6
4.1.1.	Groepsaccommodatie is op de verbeelding verkeerd weergegeven	6
4.1.2.	Niet meenemen verzoek om uitbreiding	6
4.1.3.	Conclusie	7
4.2.	Indiener 2	7
4.2.1.	Aantal toegestane recreatieve nachtverblijven type 2.....	7
4.2.2.	Aantal recreatieve nachtverblijven type 1	8
4.2.3.	Conclusie	8
4.3.	Indiener 3	8
4.3.1.	Toekenning recreatieve bestemming naast woning	8
4.3.2.	Conclusie	9
4.4.	Indiener 4	9
4.4.1.	Publicatie	9
4.4.2.	De mer	9
4.4.3.	Nummering van de fases van het bestemmingsplan	10
4.4.4.	Ontwerpbestemmingsplan lag niet compleet ter inzage	11
4.4.5.	Opsomming van de campings	11
4.4.6.	Bestemming "Grond" mist	11
4.4.7.	Overige opmerkingen.....	11
4.4.8.	Conclusie	12
4.5.	Indiener 5	12
4.5.1.	Functie woning Belterweg 92	12
4.5.2.	Parkeerterrein naast verblijfsrecreatieterrein.....	12
4.5.3.	Conclusie	13
4.6.	Indiener 6	13
4.6.1.	Handhaven natuurbestemming	13
4.6.2.	Conclusie	13
4.7.	Indiener 7	14
4.7.1.	Handhaven natuurbestemming	14
4.7.2.	Conclusie	14
4.8.	Indiener 8	14
4.8.1.	Aantal recreatieve eenheden	14
4.8.2.	Conclusie	14
4.9.	Indiener 9	14
4.9.1.	Uitbreiding	14
4.9.2.	Groenstrook	15
4.9.3.	Water.....	16
4.9.4.	Facilitaire voorzieningen.....	16
4.9.5.	Parkeervoorzieningen	17
4.9.6.	Afstanden	17
4.9.7.	Transformatorhuis	18
4.9.8.	Conclusie	18

4.10.	Indiener 10.....	18
4.10.1.	Handhaven natuurbestemming perceel rietland.....	18
4.10.2.	Kappen bomen en groene afscherming camping De Kluft	18
4.10.3.	10 illegale bungalows	19
4.10.4.	Seizoensverlenging en meer overnachtingsmogelijkheden	20
4.10.5.	Conclusie	20
4.11.	Indiener 11.....	20
4.11.1.	Opnemen parkeervoorziening	20
4.11.2.	Conclusie	21
4.12.	Indiener 12.....	21
4.12.1.	Handhaving natuurbestemming perceel rietland	21
4.12.2.	10 illegale bungalows	21
4.12.3.	Seizoensverlenging	21
4.12.4.	Conclusie	21
4.13.	Indiener 13.....	22
4.13.1.	Handhaving natuurbestemming perceel rietland	22
4.13.2.	Mogelijkheden recreatieve bebouwing	22
4.13.3.	Conclusie	23
4.14.	Indiener 14.....	23
4.14.1.	Aantal caravans	23
4.14.2.	Bedrijfswoningen	24
4.14.3.	Parkeerplaatsen	24
4.14.4.	Groenstrook	25
4.14.5.	Boothuizen	25
4.14.6.	Conclusie	26
4.15.	Indiener 15.....	26
4.15.1.	Aantallen verblijfseenheden	26
4.15.2.	Planmer.....	26
4.15.3.	Conclusie	27
4.16.	Indiener 16.....	27
4.16.1.	Horeca.....	27
4.16.2.	Bedrijfswoningen	27
4.16.3.	Conclusie	28
4.17.	Indiener 17.....	28
4.17.1.	Aantal verblijfseenheden	28
4.17.2.	Conclusie	28
4.18.	Indiener 18.....	28
4.18.1.	Aantal verblijfseenheden	28
4.18.2.	Scheidslijn water/jachthaven	29
4.18.3.	Conclusie	29
4.19.	Indiener 19.....	29
4.19.1.	Aanduiding horeca	29
4.19.2.	Conclusie	30
4.20.	Indiener 20.....	30
4.20.1.	Aantal verblijfseenheden	30
4.20.2.	Plangrens.....	30
4.20.3.	MER en passende beoordeling.....	30
4.20.4.	Conclusie	31

4.21.	Indiener 21.....	31
4.21.1.	Aantal verblijfseenheden	31
4.21.2.	Watergang ten westen van de watersportcamping.....	31
4.21.3.	Appartementen op facilitair gebouw	32
4.21.4.	Ontbreken en maatvoering appartementen	32
4.21.5.	Bedrijfswoning	33
4.21.6.	Afstandeis	33
4.21.7.	Conclusie	33
4.22.	Indiener 22.....	34
4.22.1.	Aantal verblijfseenheden	34
4.22.2.	Bedrijfswoning	34
4.22.3.	Conclusie	34
4.23.	Indiener 23.....	34
4.23.1.	Omvang bedrijfswoning	34
4.23.2.	Conclusie	35
4.24.	Indiener 24.....	35
4.24.1.	Leesbaarheid mer rapport.....	35
4.24.2.	Loslaten flexibiliteit.....	36
4.24.3.	Conclusie	37

1. Inleiding

Het ontwerpbestemmingsplan Verblijfsrecreatieterreinen Steenwijkerland met de bijbehorende stukken, waaronder de bijbehorende milieueffectrapportage ("PlanMER bestemmingsplannen Buitengebied en Verblijfsrecreatieterreinen") (hierna: mer) heeft van 6 maart 2013 tot en met 16 april 2013 (6 weken) ter inzage gelegen. Gedurende deze periode is een ieder in de gelegenheid gesteld om een zienswijze in te dienen over het ontwerpbestemmingsplan en het milieueffectrapport (MER).

Tegen het ontwerpbestemmingsplan en/of het MER zijn in totaal 24 zienswijzen ingediend. In deze reactienota is de inhoud van de zienswijzen kort samengevat en van een reactie voorzien. Over de ontwerp-mer zijn geen opmerkingen gemaakt.

De reactienota heeft de volgende opzet. In paragraaf 2 wordt een overzicht gegeven van alle indieners van de zienswijzen. In paragraaf 3 wordt kort ingegaan op de ontvankelijkheid van de ingediende zienswijzen. In paragraaf 4 worden de zienswijzen van elke indiener kort samengevat en per onderdeel van een gemeentelijke reactie voorzien.

De indieners van een zienswijze zullen schriftelijk worden geïnformeerd over de te volgen procedure. Bij de besluitvorming in de gemeenteraad over de vaststelling van het bestemmingsplan zal tevens over de zienswijzen worden besloten. Aan de raad wordt voorgesteld de zienswijzen conform deze reactienota zienswijzen te beantwoorden. De reactienota zienswijzen heeft tot dat moment de status van conceptnota en zal aan de indieners van zienswijzen worden toegezonden.

2. Overzicht zienswijzen

Over het ontwerpbestemmingsplan Verblijfsrecreatieterreinen Steenwijkerland zijn de volgende 24 zienswijzen ingediend:

Nr.
1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
13.
14.
15.

16.
17.
18.
19.
20.
21.
22.
23.
24.

3. Ontvankelijkheid

Alle 24 zienswijzen zijn binnen de termijn van terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan Verblijfsrecreatieterreinen Steenwijkerland (hierna: ontwerpplan) bij de gemeente Steenwijkerland binnengekomen en dus tijdig ingediend. Daarmee zijn alle 24 zienswijzen dus ontvankelijk.

4. Beantwoording van de zienswijzen

4.1. *Indiener 1*

4.1.1. *Groepsaccommodatie is op de verbeelding verkeerd weergegeven*

Indiener 1 exploiteert een groepsaccommodatie (vakantiehuis “De Eikenhorst”) aan de Duivenslaagte 1b in De Bult. In het ontwerpplan is deze groepsaccommodatie opgenomen binnen de bestemmingsregeling voor verblijfsrecreatieterrein “De Bult”. Volgens indiener 1 is dit niet correct omdat zijn vakantiehuis geen onderdeel uitmaakt van dit verblijfsrecreatieterrein maar zelfstandig wordt geëxploiteerd. Indiener 1 verzoekt daarom om de verbeelding in overeenstemming te brengen met de werkelijke situatie.

Reactie:

De constatering van indiener 1 is terecht, de verbeelding van het ontwerpplan is voor zijn vakantiehuis niet juist. Zijn zelfstandige groepsaccommodatie is planologisch geen onderdeel van het naastgelegen verblijfsrecreatieterrein De Bult. De verbeelding moet op dit punt worden aangepast. Aangezien het bestemmingsplan Verblijfsrecreatieterreinen, Steenwijkerland (hierna: bestemmingsplan VS) niet bedoeld is voor zelfstandige groepsaccommodaties (want dit zijn geen recreatieterreinen met meerdere nachtverblijven/accommodaties), dient het vakantiehuis uit de begrenzing van dit bestemmingsplan te worden gehaald en te worden ondergebracht binnen de werkingssfeer van de voor het buitengebied vast te stellen beheersverordening. In het buitengebied zijn meerdere zelfstandige groepsaccommodaties aanwezig.

4.1.2. *Niet meenemen verzoek om uitbreiding*

Indiener 1 is van mening dat hij niet is ingelicht over het ontwerpplan waardoor hem de mogelijkheid is onthouden vooraf een uitbreidingsverzoek te doen in de vorm van uitbreiding van zijn perceel en/of het bijbouwen van een extra accommodatie.

Reactie:

In het kader van de voorbereiding van dit bestemmingsplan is door de gemeente zoveel mogelijk overleg gevoerd met de betrokken recreatieondernemers en zijn de verblijfsrecreatieterreinen door medewerkers van de gemeente bezocht. Ook is een inspraakprocedure gevoerd over een voorontwerp van het bestemmingsplan. In het algemeen is aan de ondernemers dan ook voldoende gelegenheid geboden om in een vroeg stadium hun wensen en ideeën kenbaar te maken. Dit geldt in beginsel ook voor indiener 1. Daarbij geldt de randvoorwaarde dat het bestemmingsplan VS uitgaat van de bestaande situatie en niet voorziet in verruiming van de perceelsgrenzen van de verblijfsrecreatieterreinen of uitbreiding van het aantal groepsaccommodaties. Aan indiener 1 zijn bij de opstelling van het ontwerp redelijkerwijze dan ook geen mogelijkheden onthouden met betrekking tot een eventuele uitbreiding. Het staat indiener 1 vrij om los van het bestemmingsplan VS een aanvraag tot uitbreiding van zijn groepsaccommodaties in te dienen. Over deze aanvraag zal vervolgens via een aparte ruimtelijke procedure worden besloten.

4.1.3. Conclusie

De zienswijze van indiener 1 geeft aanleiding om het bestemmingsplan aan te passen. De groepsaccommodatie zal uit de verbeelding van het ontwerpplan worden "geknipt". Zijn terrein wordt als zelfstandige groepsaccommodatie opgenomen in de door de gemeenteraad vast te stellen beheersverordening voor het buitengebied.

4.2. Indiener 2

4.2.1. Aantal toegestane recreatieve nachtverblijven type 2

Voor het verblijfsrecreatieterrein van indiener 2 is op de verbeelding van het ontwerpplan aangegeven dat er ter plaatse maximaal 15 recreatieve nachtverblijven type 2 aanwezig mogen zijn. Volgens indiener 2 is aan hem echter een vergunning verleend voor 16 van deze verblijven. 15 nog te bouwen, terwijl er al 1 recreatief nachtverblijf type 2 aanwezig was.

Reactie:

Dossieronderzoek naar aanleiding van deze zienswijze levert het volgende beeld op. Voor het verblijfsrecreatieterrein van indiener 2 is voor het laatst op 23 maart 2007 een kampeervergunning verleend op grond van de toenmalige Wet op de Openlucht recreatie. Volgens deze vergunning mochten op het terrein 66 standplaatsen voor kampeermiddelen aanwezig zijn en 10 zomerhuizen (zijnde recreatieve nachtverblijven type 2). In 2007 is er voor dit verblijfsrecreatieterrein een bouwvergunning (1^e fase) aangevraagd voor de realisering van 16 recreatiewoningen. Bij besluit van 24 juli 2007 is deze bouwvergunning ook verleend. Daarbij wordt weliswaar in de tekst van de bouwvergunning gesproken over 16 recreatiewoningen maar op de bij deze vergunning horende bouwtekening staan maar 15 nieuw te bouwen recreatiewoningen aangeduid. Op 2 november 2007 is bouwvergunning 2^e fase verleend, eveneens voor 15 recreatiewoningen. Op de bij deze bouwvergunning 2^e fase horende tekening is een 16^e eenheid aangeduid als een bestaande recreatiewoning. Bij besluit van 22 november 2012 is de bouwvergunning voor de 15 recreatiewoningen (gedeeltelijk) ingetrokken omdat er tot dusver maar 2 van de 15 recreatiewoningen zijn

gebouwd. Nadat tegen dit intrekkingbesluit bezwaar is gemaakt, is dit besluit op 21 maart 2013 herroepen. Daardoor is de verleende bouwvergunning momenteel nog steeds van kracht.

Met betrekking tot de 16^e recreatiewoning die op de bouwtekening van de bouwvergunning 2^e fase als een bestaand bouwwerk is weergegeven, moet worden opgemerkt dat de aanwezigheid van deze recreatiewoning volgens het vigerende bestemmingsplan “Buitengebied 1996” bij recht was toegestaan.

De conclusie is dan ook dat volgens de bestaande situatie maximaal 16 recreatieve nachtverblijven type 2 op het verblijfsrecreatieterrein van indiener 5 aanwezig mogen zijn en geen 15.

4.2.2. Aantal recreatieve nachtverblijven type 1

Indiener 2 gaat er vanuit dat er naast de vakantiewoningen (recreatieve nachtverblijven type 2) minimaal 50 vergunningsvrije recreatieve nachtverblijven type 1 mogen worden geplaatst.

Reactie:

Deze constatering van indiener 2 is juist. Het ontwerpplan maakt maximaal de plaatsing van 66 recreatieve nachtverblijven type 1 mogelijk. Als wordt voldaan aan de (overige) bebouwingsvoorschriften van het ontwerpplan is hiervoor geen omgevingsvergunning (meer) vereist.

4.2.3. Conclusie

De zienswijze van indiener 2 geeft aanleiding om het bestemmingsplan aan te passen. Op de verbeelding zal het voor zijn verblijfsrecreatieterrein maximaal aantal toegestane recreatieve nachtverblijven type 2 worden veranderd van 15 in 16.

4.3. Indiener 3

4.3.1. Toekenning recreatieve bestemming naast woning

Indiener 3 kan zich niet verenigen met in het ontwerpplan opgenomen toekenning van de bestemming “Recreatie-Recreatieterrein 1” voor het perceel naast haar woning. Het betreft een perceel tegenover de doorvaart voor/naar camping De Kluft. Zij vreest voor overlast en acht deze bestemmingswijziging in strijd met het vereiste van een evenwichtige belangenafweging, het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.

Reactie:

Op grond van het huidige bestemmingsplan (bestemmingsplan “Camping De Kluft”) heeft dit perceel de bestemming “Natuurgebied”. Het ontwerpplan beoogt niet te voorzien in uitbreiding van verblijfsrecreatieterreinen, waaronder in dit geval Camping De Kluft. Een gebruiksverandering van natuur in recreatie is ook niet aannemelijk voor dit perceel aangezien het huidige gebruik voor rietbeheer gehandhaafd zal blijven en het terrein zich ook niet leent voor recreatie. In zoverre is de verbeelding van het ontwerpplan dan ook niet correct, ter plaatse moet de bestaande natuurbestemming worden gehandhaafd.

4.3.2. Conclusie

De zienswijze van indiener 3 geeft aanleiding om het bestemmingsplan aan te passen. Bij vaststelling van dit plan moet aan dit perceel in plaats van een recreatieve bestemming de bestemming Natuur worden toegekend. De verbeelding moet op dit punt worden aangepast.

4.4. Indiener 4

4.4.1. Publicatie

Indiener 4 geeft aan dat er in de publicatie is opgenomen dat de zienswijzen kunnen worden gericht aan de gemeenteraad, maar dat er wordt verwezen naar het college van B&W.

Reactie:

In de publicatie over het ontwerpbestemmingsplan wordt aangegeven dat zienswijzen kunnen worden ingediend bij de gemeenteraad en niet het college van B&W zoals indiener 4 stelt. Dit onderdeel van de zienswijze van indiener 4 is dus feitelijk onjuist.

4.4.2. De mer

Indiener 4 heeft de volgende opmerkingen over het mer-rapport:

1. indiener geeft aan dat de mer niet compleet is omdat de nieuwe verblijfsrecreatieterreinen bij Scheerwolde en Giethoorn hier niet in meegenomen zijn. In het bestemmingsplan wordt gesteld dat er geen sprake is van uitbreiding, in de ogen van de indiener is deze er wel in de vorm van de twee nieuwe terreinen.
2. het mer (opgesteld door Tauw) heeft als datum 22 februari 2013, het bestemmingsplan heeft als datum 22 januari 2013. Het mer heeft daarom geen relatie met het bestemmingsplan verblijfsrecreatieterreinen. Tevens omdat nergens in het rapport de plannaam of planid van het bestemmingsplan verblijfsrecreatieterreinen wordt genoemd.
3. indiener geeft aan dat in de mer de relatie met het bestemmingsplan Buitengebied wordt gelegd. Het ontwerpbestemmingsplan Buitengebied ligt echter niet ter inzage. De mer kan volgens de indiener daarom niet gebruikt worden.
4. de inhoud van de mer komt volgens de indiener niet overeen met de werkelijkheid, waar in het rapport gesproken wordt over behoud van natuurlijke waarden geeft indiener aan dat die waarden op dit moment vernietigd worden door gronden af te graven, etc.
5. in de passende beoordeling is aangegeven dat de mer is aangewezen omdat de mogelijkheden in het bestemmingsplan mogelijkserwijs zouden kunnen leiden tot extra bezoekers in het gebied. Echter staat er in de toelichting dat er geen toename van recreatieve druk op het gebied wordt verwacht omdat er geen toename is van recreatief verkeer. Deze uitspraken staan haaks op elkaar.
6. in de passende beoordeling wordt gesproken over recreatieterreinen en niet over verblijfsrecreatieterreinen, indiener twijfelt daarom aan de relatie tussen de passende beoordeling en het bestemmingsplan.

Reactie:

1. Het mer-rapport is afgestemd op de ontwikkelingen die het ontwerpplan mogelijk maakt. De recreatieve ontwikkelingen die indiener 4 noemt, maken geen onderdeel uit van dit plan. Voor de verblijfsrecreatieterreinen in Giethoorn is een apart bestemmingsplan opgesteld. Ook de eventuele recreatieve ontwikkeling bij Scheerwolde vereist een aparte bestemmingsplanprocedure.
2. het feit dat de data van de documenten verschillen heeft alleen te maken met het feit dat ze op verschillende momenten zijn opgesteld/geschreven en aldus zijn gekoppeld aan verschillende data. Dat het ontwerpplan van een eerdere datum is voorzien, is ook logisch aangezien er eerst een ontwerpbestemmingsplan moet zijn voordat dat in de passende beoordeling kan worden beoordeeld. Beide documenten zijn gelijktijdig met elkaar ter inzage gelegd waarbij duidelijk is aangegeven dat de mer (inclusief passende beoordeling) is bedoeld als onderbouwing van het bestemmingsplan voor de verblijfsrecreatieterreinen. In de mer wordt ook duidelijk verwezen naar dit bestemmingsplan. In de omschrijving van het beleidsvoornemen dat in de mer wordt onderzocht is duidelijk aangegeven om welk bestemmingsplan het gaat. Dat in de mer geen melding wordt gemaakt van de officiële naam van het bestemmingsplan of het nummer van dit plan heeft dan ook niet de betekenis die indiener 4 daar aan hecht.
3. aanvankelijk was het (inderdaad) de bedoeling om ook voor het buitengebied een nieuw bestemmingsplan vast te stellen. Bij nader inzien wordt dit vooralsnog een beheersverordening. De mer is dus voor twee bestemmingsplannen gemaakt, zowel voor het buitengebied als voor de verblijfsrecreatieterreinen. Dat het bestemmingsplan voor het buitengebied vooralsnog niet wordt vastgesteld, laat onverlet dat deze mer gebruikt kan worden als onderbouwing voor het bestemmingsplan VS.
4. onduidelijk is wat indiener 4 met deze opmerking bedoelt. In de mer is de huidige situatie van de verblijfsrecreatieterreinen vergeleken met de ontwikkeling die volgens het ontwerpplan mogelijk is. Van grootschalige aantasting van natuurlijke waarden op/door deze terreinen is geen sprake.
5. in de mer is onderzocht wat de effecten van het ontwerpplan voor de natuur en het milieu zouden kunnen zijn. Dit onderzoek is noodzakelijk omdat negatieve effecten niet op voorhand konden worden uitgesloten. Uit de mer blijkt dat het ontwerpplan mogelijk kan leiden tot een toename van het aantal overnachtingen op de verblijfsrecreatieterreinen maar dat dit geen (significant) negatief effect veroorzaakt op de beschermde natuur. Dit geldt ook voor de verkeerseffecten. De door indiener 4 veronderstelde tegenstelling doet zich dus niet voor.
6. zie opmerking 2. Met de term “recreatieterreinen” wordt in de passende beoordeling bedoeld op de in het ontwerpplan opgenomen verblijfsrecreatieterreinen.

4.4.3. Nummering van de fases van het bestemmingsplan

Indiener 4 geeft aan dat de nummering van de fases van het bestemmingsplan niet doorloopt. Indiener is daarom van mening dat niet volledige informatie wordt verstrekt. Het voorontwerp had als planid NL.IMRO.1708.VerblijfsrecBP01-VO01 het ontwerp heeft als planid NL.IMRO.1708.VerblijfsrecBP01-ON02.

Reactie

Volgens de landelijke regelgeving ten aanzien van het opstellen van bestemmingsplannen dient de codering van een voorontwerpbestemmingsplan te verschillen van een

ontwerpbestemmingsplan. Met de code VO01 wordt aangegeven dat het gaat om een voorontwerp van een bestemmingsplan. Met de code ON02 wordt aangegeven dat het gaat om het ontwerp van hetzelfde bestemmingsplan. Met het nummer 02 wordt in dit geval alleen maar aangegeven dat het ontwerp is aangepast naar aanleiding van het verrichte onderzoek (mer).

4.4.4. *Ontwerpbestemmingsplan lag niet compleet ter inzage*

Indiener 4 geeft aan dat bij de terinzagelegging bijlage 1 en 2 van de toelichting niet bij de balie in het gemeentehuis lagen.

Reactie

Deze opmerking is niet terecht. Bijlage 1 van de toelichting zijn de suggesties voor een goede landschappelijke inpassing van de verblijfsrecreatieterreinen en handelen over een verantwoord kleurgebruik voor de recreatieve nachtverblijven. Bijlage 2 is de reactienota over de verleende inspraak over het voorontwerp. Beide documenten zijn integraal onderdeel van de toelichting van het bestemmingsplan en zijn opgenomen in de map van het ontwerpplan zoals die ter inzage heeft gelegen.

4.4.5. *Opsomming van de campings*

Indiener 4 geeft aan dat er een A4 is toegevoegd aan het bestemmingsplan waarop is aangegeven welke campings in het bestemmingsplan zijn opgenomen. Echter staat op deze A4 niet de plannaam of het planid genoemd, het kan daarom een willekeurige opsomming zijn.

Reactie:

Deze A4 is een hulpmiddel voor de lezer om snel in te kunnen schatten welke van de 21 verbeeldingen (plankaarten) hij of zij moet hebben voor een specifiek verblijfsrecreatieterrein. Het gaat dus niet om een willekeurige opsomming.

4.4.6. *Bestemming "Grond" mist*

Indiener geeft aan dat de bestemming 'grond' mist.

Reactie

Onduidelijk is wat indiener 4 hiermee bedoelt. Voor zover dit al een bestemming zou kunnen zijn geldt dat de gronden in het ontwerpplan een specifieke bestemming hebben met het oog op het ter plaatse toegestane gebruik (zoals bijvoorbeeld verblijfsrecreatie of groenstrook). Een algemene bestemming grond is dus overbodig.

4.4.7. *Overige opmerkingen*

Indiener 4 maakt in zijn zienswijze nog een groot aantal uiteenlopende opmerkingen over grondverkoop en allerlei andere (ruimtelijke) ontwikkelingen waar hij het niet mee eens is.

Reactie:

Deze overige opmerkingen van indiener 4 houden geen enkel verband met de mogelijkheden die het ontwerpplan biedt. De door indiener 4 veronderstelde ontwikkelingen worden met dit plan dus geen realiteit.

4.4.8. Conclusie

De zienswijze van indiener 4 geeft geen aanleiding om het bestemmingsplan of de mer aan te passen.

4.5. Indiener 5

4.5.1. Functie woning Belterweg 92

Indiener 5 wil dat het huidige gebruik van de op zijn verblijfsrecreatieterrein aanwezige bedrijfswoning als woonhuis mag worden voortgezet. Het eerdere gemeentelijke antwoord op zijn inspraakreactie op het voorontwerp acht indiener 5 enigszins tegenstrijdig. Dit antwoord hield in dat omzetting naar een woonbestemming niet wenselijk is en dat de functie van bedrijfswoning wordt gehandhaafd. Maar volgens indiener 5 is bij een bedrijfswoning ook al sprake van een woonbestemming.

Reactie:

Planologisch is er een belangrijk verschil tussen een bedrijfswoning en een reguliere woonbestemming. Een bedrijfswoning mag alleen worden bewoond door de eigenaar van het bijbehorende bedrijf dan wel het huishouden waarvan de huisvesting voor de bedrijfsvoering ter plaatse noodzakelijk is. Voor een reguliere woning geldt deze beperking niet. Binnen een reguliere woonbestemming mag een woning in beginsel door een ieder worden bewoond. Een bedrijfswoning kan dan ook niet op een lijn worden gesteld met een reguliere woning.

Op grond van het vigerende bestemmingsplan heeft de door indiener 5 bedoelde woning de bestemming bedrijfswoning en is het gebruik van voor reguliere woondoeleinden al niet toegestaan.

Het enkele feit dat de bedrijfswoning in afwijking van bestemmingsplanregeling in de praktijk (mogelijk) al voor reguliere woondoeleinden wordt gebruikt, is op zichzelf geen reden om de gevraagde woonbestemming toe te kennen. Het ontwerpplan is gericht op het behoud van de bestaande verblijfsrecreatieterreinen en is niet bedoeld om nieuwe woonontwikkelingen mogelijk te maken. Want ruimtelijk is een scheiding tussen een woonfunctie en een verblijfsrecreatieve functie gewenst. Functievermenging leidt tot een aantasting van het woon- en leefklimaat dan wel tot een beperking van de verblijfsrecreatieve mogelijkheden. Ook in het geval indiener 5 geldt daarom dat een omzetting naar een woonbestemming van de bedrijfswoning ruimtelijk niet wenselijk is omdat het (overblijvende) recreatieterrein dan te dicht op de woonbestemming komt te staan (minder dan 50 m) waardoor er voor de nieuwe woning geen goed woon- en leefklimaat kan worden gegarandeerd.

4.5.2. Parkeerterrein naast verblijfsrecreatieterrein

Indiener 5 is het er niet mee eens dat het parkeerterrein voor zijn verblijfsrecreatieterrein een aparte verkeersbestemming houdt, terwijl de parkeerterreinen voor andere wel

recreatief zijn bestemd. Indiener 8 acht dit in strijd met het gelijkheidsbeginsel. Naar zijn idee wordt de ruimtelijke kwaliteit vergroot en de verkeersveiligheid verbeterd als aan dit parkeerterrein wel een recreatieve bestemming wordt toegekend.

Reactie:

De situatie van het verblijfsrecreatieterrein van indiener 5 is niet vergelijkbaar met de situatie van naastgelegen recreatieterreinen omdat de parkeervoorziening van zijn terrein zich *tegenover* zijn recreatieterrein bevindt (gescheiden door een openbare weg) en niet aansluitend aan het eigenlijke terrein waarop de kampeermiddelen en/of de recreatieve nachtverblijven aanwezig zijn.

Uit het oogpunt van ruimtelijke kwaliteit is het met name van belang dat de exploitatie van bij elkaar horende verblijfsrecreatieve voorzieningen zoveel mogelijk plaatsvindt op één locatie en niet verspreid over meerdere percelen, gescheiden door andere bestemmingen of functies. Waar verblijfsrecreatieterreinen nu al over meerdere terreinen/percelen zijn verspreid, is in het bestemmingsplan VS de bestaande situatie (uiteraard) gerespecteerd maar vergroting van de verspreiding of versnippering wordt niet mogelijk gemaakt. Deze lijn geldt (dus) ook voor het terrein van indiener 5. Door omzetting van de parkeerbestemming in een recreatieve bestemming zou het verblijfsrecreatieterrein qua milieuzonering ook op een te korte afstand (minder dan 50 m) van de omliggende woonpercelen (Belterweg 98, 96 en 94) komen te staan.

Het argument dat het toekennen van een recreatieve bestemming aan het huidige parkeerterrein bijdraagt aan de verkeersveiligheid is niet aannemelijk. Weliswaar wordt daarmee inderdaad bereikt dat parkerende bezoekers niet meer de Belterweg hoeven over te steken naar het verblijfsrecreatieterrein maar daarvoor kunnen andere recreatieve verkeersbewegingen in de plaats komen, zoals recreanten die bij elkaar op bezoek/visite gaan, spelende kinderen en recreanten die gebruik willen maken van de elders op het terrein aanwezige facilitaire voorzieningen, horeca).

4.5.3. Conclusie

De zienswijze van indiener 5 geeft geen aanleiding om het bestemmingsplan aan te passen.

4.6. Indiener 6

4.6.1. Handhaven natuurbestemming

Net als indiener 3 verzoekt indiener 6 om de bestemming Natuur te handhaven voor bij 4.3.1 bedoelde perceel. Indiener 6 heeft dit perceel in eigendom. Het wordt door hem verpacht aan indiener 7 voor natuurlijke doeleinden (rietland).

Reactie:

Zie de reactie bij 4.3.1.

4.6.2. Conclusie

De zienswijze van indiener 6 geeft aanleiding om de verbeelding van het bestemmingsplan aan te passen overeenkomstig de bij 4.3.2. verwoorde conclusie.

4.7. *Indiener 7*

4.7.1. *Handhaven natuurbestemming*

Indiener 7 is eveneens van mening dat de bestaande natuurbestemming van het bij 4.3.1 bedoelde perceel moet worden gehandhaafd. Hij pacht dit perceel van Staatsbosbeheer en hij is er geen voorstander van om deze natuur op te offeren voor recreatie.

Reactie:

Zie de reactie bij 4.3.1.

4.7.2. *Conclusie*

De zienswijze van indiener 6 geeft aanleiding om de verbeelding van het bestemmingsplan aan te passen overeenkomstig de bij 4.3.2. verwoorde conclusie.

4.8. *Indiener 8*

4.8.1. *Aantal recreatieve eenheden*

Volgens indiener 8 is op de verbeelding voor camping De Boschwiede een maximaal aantal van 53 recreatieve eenheden (kampeermiddelen en recreatieve nachtverblijven type 1). In werkelijkheid zijn er volgens indiener 8 59 eenheden aanwezig. Indiener 8 verzoekt daarom om de verbeelding in overeenstemming te brengen met de werkelijke situatie.

Reactie:

Volgens de in 2008 uitgevoerde inventarisatie van zijn op dit verblijfsrecreatieterrein 59 recreatieve eenheden aanwezig. Op de papieren versie van de verbeelding van het ontwerpplan is daarom een maximumaantal van 59 recreatieve eenheden opgenomen en niet 53 zoals indiener 8 veronderstelt. Abusievelijk is deze aanduiding niet opgenomen in de digitale versie van de verbeelding.

4.8.2. *Conclusie*

De zienswijze van indiener 8 geeft aanleiding om het bestemmingsplan aan te passen voor zover het de aanduiding van het maximale aantal recreatieve eenheden op de digitale versie van de verbeelding betreft. Conform de papieren versie van de verbeelding zal op de digitale verbeelding een maximumaantal van 59 recreatieve eenheden voor camping De Boschwiede worden opgenomen.

4.9. *Indiener 9*

4.9.1. *Uitbreiding*

Indiener 9 wil bevestigd zien dat het bestemmingsplan VS geen verbod of belemmeringen impliceert voor eventuele uitbreiding van zijn verblijfsrecreatieterreinen.

Reactie:

Een bestemmingsplan stelt per definitie alleen maar regels met betrekking de gronden die zich binnen de grenzen van dat plan bevinden. Het bestemmingsplan VS heeft uitsluitend betrekking op de bestaande verblijfsrecreatieterreinen. Weliswaar voorziet dit plan dus niet in uitbreiding van deze terreinen maar vaststelling van dit plan impliceert niet dat een uitbreiding van een verblijfsrecreatieterrein in de toekomst onder geen enkele voorwaarde of omstandigheid mogelijk is. Dit vereist een latere, zelfstandige ruimtelijke afweging waarbij alle relevante belangen dienen te worden betrokken.

4.9.2. Groenstrook

Indiener 9 kan zich niet verenigen met de in het ontwerpplan voor zijn verblijfsrecreatieterrein beoogde groenstrook ter hoogte van Veneweg 266 en Veneweg 268 en de rest van de Veneweg.

Reactie:

In de beantwoording van de inspraakreacties is al uitgebreid ingegaan op de voor het verblijfsrecreatieterrein van indiener 9 voorziene groenstrook langs de perceelsgrenzen. Het gegeven dat in het vigerende bestemmingsplan voor de randen van de verblijfsrecreatieterreinen geen groenbestemming is opgenomen, impliceert niet dat deze situatie onverminderd kan worden voortgezet. Iedere keer dat een nieuw bestemmingsplan wordt opgesteld moet opnieuw worden afgewogen welke bestemmingsregeling voor een bepaalde locatie ruimtelijk gezien aanvaardbaar of noodzakelijk is. Dat kan betekenen dat er in het nieuwe bestemmingsplan ten opzichte van het oude plan andere regels of voorwaarden worden gesteld.

Centraal uitgangspunt van het ontwerpplan is dat de recreatieondernemer ten aanzien van de inrichting van zijn verblijfsrecreatieterrein meer keuzevrijheid wordt geboden, vooral als het gaat om het type recreatief nachtverblijf dat op zijn terrein aanwezig mag zijn. De bebouwingsregels voor de verblijfsrecreatieterreinen maken meer mogelijk. Daaraan is de randvoorwaarde verbonden dat een goede landschappelijke inpassing van het verblijfsrecreatieterrein is gewaarborgd. Deze landschappelijke inpassing bestaat in het algemeen uit een groene afscherming van het verblijfsrecreatieterrein (en in een enkel geval welstandelijke aanbevelingen ten aanzien van de kleurstelling van de recreatieve nachtverblijven). Deze twee aspecten, flexibiliteit en een groene afscherming, zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Dat impliceert dat ze ook in dezelfde wettelijke regeling (dit bestemmingsplan) moeten zijn opgenomen om de samenhang naar de toekomst toe te kunnen waarborgen.

Dat langs de Veneweg ter hoogte van het verblijfsrecreatieterrein van indiener 9 (deels) al een groene berm aanwezig is, heeft in dit verband geen doorslaggevende betekenis omdat dit deel van de Veneweg in het in 2012 door de gemeenteraad vastgestelde bestemmingsplan Zuidelijke kernen de bestemming Verkeer heeft gekregen. Deze verkeersbestemming maakt ook andere functies mogelijk dan groenstructuren en vormt dus geen juridische waarborg voor een afdoende landschappelijke inpassing met groen zoals die wel kan worden bereikt door toekenning van de bestemming Groen.

Met betrekking tot de percelen Veneweg 266 en 268 geldt (eveneens) dat aan deze percelen in het bestemmingsplan Zuidelijke kernen een woonbestemming is toegekend. Mede gezien de korte afstand van deze woningen tot het verblijfsrecreatieterrein van indiener 9 is ruimtelijk een groene afscherming gewenst. Dat de huidige situatie (geen borging van een afscherming) tussen dit verblijfsrecreatieterreinen en de woningen al lang bestaat,

betekent nog niet dat dit voor de toekomst ook de gewenste situatie, temeer daar de bebouwingsregels voor het verblijfsrecreatieterrein, zoals aangegeven, met de vaststelling van dit bestemmingsplan worden versoepeld.

Wat betreft de door indiener 9 genoemde informatieborden in de groenstrook geldt dat in de regels van de bestemming groen de plaatsing van bouwwerken, geen gebouwen zijnde behorende tot de recreatieve voorziening, zoals recreatieve bewegwijzering mogelijk maakt. Informatieborden ten behoeve van het verblijfsrecreatieterrein behoren tot deze categorie van bouwwerken en zijn dus toelaatbaar binnen de beoogde groenstrook.

4.9.3. Water

Indiener 9 verzoekt om onder het perceel kadastraal bekend nr. 76 direct ten zuiden van de locatie Veneweg 251 waarin een verblijfsrecreatieve bestemming is toegekend ook de bestemming “specifieke vorm van recreatie – botenhuis en jachthaven toe te kennen”.

Indiener 9 merkt verder op dat aan het binnen zijn verblijfsrecreatieterrein aanwezige deel van de Kettinggracht in het voorontwerp van het bestemmingsplan een recreatieve bestemming was toegekend. In het ontwerpplan is dit veranderd in de bestemming water met een groenstrook. Indiener 9 verzoekt om de aanvankelijke regeling van het voorontwerp van het bestemmingsplan te handhaven.

Reactie:

Naar aanleiding van de eerdere inspraakreactie van indiener 9 is de het bestemmingsplan aangepast ten aanzien van de bij verblijfsrecreatieterrein aanwezige jachthaven c.q. aanlegplaatsen voor bootjes. Deze zijn voorzien van de bestemming water met de nadere aanduiding jachthaven. Op het door indiener 9 in zijn zienswijze genoemde perceel nr 76 (achter de watersportwinkel) zijn blijkens de luchtfoto's geen aanlegvoorzieningen aanwezig. Nader onderzoek heeft uitgewezen dat er zich wel inmiddels een (verwijderbare) aanlegsteiger bevindt die hoort bij dit verblijfsrecreatieterrein. Deze steiger kan worden ingepast door ook voor deze locatie de bestemming water met de functieaanduiding jachthaven toe te kennen.

Aan de Kettinggracht is de bestemming “Water” toegekend. De toekenning van deze bestemming is gebaseerd op het feit dat het hier een van oudsher aanwezige gracht betreft. De gracht vertegenwoordigt cultuurhistorische waarden in de zin dat de gracht mede bepalend is geweest voor de verkaveling van de aanliggende gronden. Ook in het vigerende bestemmingsplan is mede daarom aan de Kettinggracht reeds de bestemming “Water” toegekend.

De bestemming “Groen” aan beide zijden van de Kettinggracht is opgenomen met het oog op de landschappelijke inpassing van het verblijfsrecreatieterrein. Echter is hier aan weerszijden van de gracht sprake van hetzelfde verblijfsrecreatieterrein, landschappelijke inpassing is hier feitelijk niet aan de orde. Er is geen sprake van derden, waarvan het zicht op de recreatieverblijven moet worden ontnomen. De bestemming “Groen” komt hier dan ook te vervallen, de bouwgrens binnen de verblijfsrecreatieve bestemming kan dienovereenkomstig opgeschoven worden richting de gracht.

4.9.4. Facilitaire voorzieningen

Indiener 9 wil graag de gewijzigde kaart ontvangen waaruit blijkt dat het facilitaire vlak groot genoeg is voor alle (bestaande) facilitaire bebouwing.

Reactie:

Het ontwerpplan met daarin de beoogde bestemmingsregeling en verbeelding voor het verblijfsrecreatieterrein van indiener 9 heeft in het gemeentehuis ter inzage gelegen. Daarnaast zijn deze stukken digitaal raadpleegbaar via (o.m.) de website www.ruimtelijkeplannen.nl. Op deze verbeelding is het facilitaire vlak weergegeven waarbinnen alle bestaande en vergunde facilitaire bebouwing in past.

4.9.5. Parkeervoorzieningen

Volgens indiener 9 wordt voor wat betreft het parkeren afgeweken van het uitgangspunt dat recreatieondernemer vrij is in de indeling van zijn terrein. Indiener 9 ziet niet in waarom ten aanzien van het parkeren nadere eisen gesteld kunnen worden.

Reactie:

In het ontwerpplan is in de gebruiksregels alleen een bepaling opgenomen met betrekking tot het aantal parkeervoorzieningen. De betreffende ondernemer is verder vrij in de situering en uitvoering van de parkeervoorzieningen op zijn terrein. In het geval van bijzondere omstandigheden maakt het ontwerpplan het wel mogelijk dat burgemeester en wethouders via verdere besluitvorming nadere eisen stellen aan het aantal parkeerplaatsen en de situering daarvan.

Het is namelijk met het vaststellen van algemene regels niet mogelijk om altijd alle mogelijke situaties te voorzien. Er kunnen zich na verloop van tijd omstandigheden voordoen waarvoor, om dringende ruimtelijke overwegingen, een nadere regeling is vereist. Bijvoorbeeld omdat voor een specifiek recreatieterrein de situering van een parkeervoorziening op een bepaald gedeelte van dat terrein landschappelijk toch niet passend is. Daarvoor is de in ontwerpplan opgenomen nadere -eisenregeling bedoeld. Deze nadere -eisenregeling wordt (zeer) terughoudend toegepast. De vraag of het opleggen van een nadere eis rechtmatig is, kan bovendien in het concrete geval juridisch worden aangevochten omdat tegen het opleggen van een dergelijke eis rechtsbescherming open staat. Het nemen van een besluit tot het opleggen van een extra eis (ten aanzien van concrete parkeervoorziening voor een bepaald recreatieterrein) zal dus zorgvuldig moeten worden gemotiveerd. Gezien deze waarborgen is de wens van indiener 9 om zoveel mogelijk vrij te zijn in de indeling van zijn verblijfsrecreatieterrein onvoldoende reden om de mogelijkheid van een nadere eisenregeling op voorhand te schrappen.

4.9.6. Afstanden

Indiener 9 vraagt zich af of bij de vervanging van een bestaande stacaravan tot 40 m² door een nieuwe caravan tot 40 m² wel of geen sprake is van een herontwikkeling waarvoor een tussenafstand van minimaal 5 m geldt.

Reactie:

Voor recreatieve nachtverblijven type 1 tot 40 m² geldt een minimale tussenafstand tussen 3 m. De minimale afstand van 5 m is voorbehouden aan recreatieve nachtverblijven type 1 groter dan 40 m². Dat betekent dat een vervanging van bestaande stacaravan tot 40 m² door een nieuwe caravan van maximaal dezelfde oppervlakte een minimale tussenafstand van 3 m geldt.

4.9.7. Transformatorhuis

Volgens indiener 9 is er op zijn verblijfsrecreatieterrein een transformatorhuis aanwezig dat niet op de verbeelding van het ontwerpplan is aangegeven. In de toelichting van het ontwerpplan wordt er wel naar verwezen (p. 22). Indiener 9 verzoekt om dit transformatorhuis (alsnog) op de verbeelding op te nemen.

Reactie:

Gebleken is dat er bij dit terrein in feite twee transformatorhuisjes aanwezig zijn. Het eerste huisje is een openbare nutsvoorziening dat zich direct naast het eigenlijke verblijfsrecreatieterrein bevindt. Dit huisje is opgenomen in het recent door de gemeenteraad vastgestelde bestemmingsplan Zuidelijke kernen. Het huisje waar indiener 9 op doelt, bevindt zich bij nader inzien daadwerkelijk op zijn eigen terrein en valt net buiten het op de verbeelding van het ontwerpplan voor dit terrein opgenomen vlak voor de facilitaire voorzieningen. Als ondersteunende voorziening moet dit transformatorhuisje binnen dit vlak worden gebracht. Er is daarom aanleiding om de verbeelding op dit punt aan te passen.

4.9.8. Conclusie

De zienswijze van indiener 9 geeft aanleiding om het bestemmingsplan aan te passen voor wat betreft groenstrook langs de Kettingracht. Deze strook zal van de verbeelding worden verwijderd en het bouwvlak zal dienovereenkomstig richting het water worden verschoven conform de afstand die in de rest van het plan tussen de waterrand en het bouwvlak voor recreatieve bebouwing wordt gehanteerd. Daarnaast zal het voor dit verblijfsrecreatieterrein op de verbeelding aangegeven vlak voor de facilitaire bebouwing zodanig worden aangepast dat het op dit terrein aanwezige transformatorhuisje binnen dit vlak komt te liggen. Tenslotte wordt aan het water achter de watersportwinkel op de verbeelding alsnog een bestemming water met functieaanduiding jachthaven toegekend zodat de aldaar aanwezige steiger behorende bij dit verblijfsrecreatieterrein binnen deze waterbestemming komt te vallen.

4.10. Indiener 10

4.10.1. Handhaven natuurbestemming perceel rietland

In navolging van indieners 3, 6 en 7 is indiener 10 van mening dat de bestaande natuurbestemming van het bij 4.3.1 bedoelde perceel moet worden gehandhaafd.

Reactie:

Zie de reactie bij 4.3.1.

4.10.2. Kappen bomen en groene afscherming camping De Kluit

Volgens indiener 10 zijn er op het terrein van camping De Kluit (beeldbepalende) bomen gekapt. Het streekeigen karakter van dit terrein is aangetast door een groot groepsgebouw met drie blokhutten. Naar het oordeel van indiener 10 zijn deze bouwwerken “geen gezicht”. Volgens indiener 10 wordt bij andere terreinen een afschermende groenstrook

voorgeschreven. Indiener 10 beveelt aan om dit voor camping De Kluft, waar mogelijk, ook te doen.

Reactie:

In het verleden reeds gekapte bomen zijn geen onderwerp dat in een bestemmingsplan kan worden geregeld. Een bestemmingsplan bevat bouw- en gebruiksregels voor toekomstige situaties. Ook de gebouwen waar indiener 10 naar verwijst, is reeds de bestaande bebouwing op camping De Kluft en geen nieuwe bebouwing die met dit bestemmingsplan mogelijk wordt gemaakt. De vraag over de gewenste beeldkwaliteit van (vergunningsplichtige) bouwwerken wordt overigens primair bepaald door het welstandsbeleid en de advisering door de welstandscommissie en kan niet in een bestemmingsplan worden voorgeschreven.

Voor wat betreft de suggestie voor de afschermende groenstrook dat deze groenstrook ook voor camping De Kluft is opgenomen, net als bij de andere verblijfsrecreatieterreinen waarvoor het bestemmingsplan VS van toepassing is. Alleen waar een verblijfsrecreatieterrein grenst aan openbaar water is in de regel geen groenbestemming opgenomen. Daar waar een recreatieterrein grenst aan water is afscherming ten opzichte van andere percelen minder noodzakelijk omdat met het water al een zekere overgangszone wordt bewerkstelligd.

4.10.3. 10 Illegale bungalows

Indiener 10 merkt op dat door de provincie een ontheffing is verleend voor de tien illegale bungalows op het schiereiland bij de Kluft (het terrein dat volgens het geldende bestemmingsplan de bestemming sport en spel heeft) onder de voorwaarde dat de zuidelijke kant de bestemming natuur krijgt. Nu staat op de verbeelding van het ontwerpplan slechts aangegeven dat deze kant de bestemming groen krijgt. Over deze kwestie loopt volgens indiener 10 ook nog een beroepsprocedure.

Reactie:

De ontheffing waar indiener 10 op doelt is de door het gemeentebestuur aangevraagde ontheffing op grond van artikel 2.7.6, vierde lid van de provinciale Omgevingsverordening. Bij dit verzoek is (bij aanvullende brief van 3 april 2012) aangegeven dat de groene strook achter de 10 bungalows of weerribbenlodges behouden mede vanwege de landschappelijke inpassing van het verblijfsrecreatieterrein moet blijven en in dat kader in het bestemmingsplan VS *een natuur- cf bosbestemming* zal krijgen. Aan de verleende omgevingsvergunning voor deze lodges is verder de voorwaarde verleend dat het aanwezige, bestaande groen behouden moet blijven.

Hieruit volgt dat een natuurbestemming niet zonder meer is aangewezen. Hoewel in de (toelichtende) tekst van de provinciale ontheffing melding wordt gemaakt van een natuurbestemming, kan uit deze ontheffing geen verplichting worden afgeleid om uitsluitend die bestemming toe te kennen. De provincie heeft overigens ook aangegeven dat zij instemt met het ontwerpplan dat uitgaat van de bestemming groen en heeft geen opmerkingen gemaakt over de planregels voor camping De Kluft.

Verder speelt mee dat de begrenzing van de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) binnenkort door de provincie wordt aangepast waardoor camping De Kluft inclusief de

weerribbenlodges en groenstrook uit de EHS wordt gehaald. Toekennen van een nieuwe natuurbestemming vanwege de EHS is dan ook niet (meer) noodzakelijk.

Voor een goede landschappelijke inpassing is de keuze voor een natuurbestemming evenmin noodzakelijk. Dit resultaat kan ook met andere bestemmingsplanregels worden bereikt. Gezien de afspraak dat het bestaande groen behouden moet blijven, is bij nader inzien de bestemming bos (in plaats van groen) wel passender omdat in de bestemming bos het verwijderen van beplanting verboden is aan een vergunningsplicht.

4.10.4. Seizoensverlenging en meer overnachtingsmogelijkheden

Indiener 10 verzoekt om aanpassing van het bestemmingsplan omdat het ontwerpplan voorziet in meer overnachtingsmogelijkheden en seizoenverlenging waardoor de druk op de natuur weer groter wordt.

Reactie:

In de momenteel voor de in Steenwijkerland aanwezige verblijfsrecreatieterreinen geldende bestemmingsplannen is geen regeling ten aanzien van het recreatie seizoen opgenomen. In beginsel mogen deze terreinen ook op basis van de huidige bestemmingsplannen al het hele jaar voor recreatief verblijf geopend zijn. Het bestemmingsplan VS betekent op dit punt dus geen verandering.

Verder geldt dat het bestemmingsplan VS uitsluitend de bestaande situatie van de verblijfsrecreatieterreinen vastlegt, het plan voorziet niet in uitbreiding van deze terreinen. Het aantal totale aantal kampeermiddelen en recreatieve nachtverblijven dat op een verblijfsrecreatieterrein aanwezig mag zijn, mag volgens het ontwerpplan niet meer bedragen dan het huidige aantal. Hetzelfde geldt voor de recreatiewoningen. Een eventuele verandering in het aantal overnachtingen zal dus binnen de bandbreedte van deze aantallen blijven. Het ontwerpplan voorziet daarmee in ieder geval niet in een uitbreiding van het aantal overnachtingsmogelijkheden in de vorm van extra recreatieve eenheden bovenop de huidige, toegestane aantallen. Ten behoeve dit bestemmingsplan is tenslotte een milieueffectrapportage en een passende beoordeling uitgevoerd. Uit deze onderzoeken blijkt dat de bouw- en gebruiksmogelijkheden van het bestemmingsplan VS geen negatief effect zullen hebben op de natuur.

4.10.5. Conclusie

De zienswijze van indiener 10 geeft aanleiding om het bestemmingsplan aan te passen voor zover het de bestemming groen betreft. Deze bestemming wordt veranderd in de bestemming bos.

4.11. Indiener 11

4.11.1. Opnemen parkeervoorziening

Indiener 11 verzoekt om het in het verleden aangelegde parkeerterrein bij zijn verblijfsrecreatieterrein in het bestemmingsplan op te nemen.

Reactie:

Het verblijfsrecreatieterrein van indiener 11 strekt zich voor een deel uit over gronden met de bestemming natuur. Volgens het ontwerpplan is, met behulp van een aanduiding, op

een gedeelte van deze natuurbestemming recreatief nachtverblijf in de vorm van tenten toegestaan. De door indiener 11 genoemde parkeervoorziening bevindt zich binnen een van deze aanduidingen. Gelet hierop is er ruimtelijk geen bezwaar om aan deze aanduiding ook de aanduiding parkeerterrein toe te voegen als parkeervoorziening voor het (gehele) verblijfsrecreatieterrein van indiener.

4.11.2. Conclusie

De zienswijze van indiener 11 geeft aanleiding om de verbeelding van het bestemmingsplan aan te passen. De reeds bestaande parkeervoorziening zal in het bestemmingsplan worden opgenomen. De verbeelding en de regels zullen dienovereenkomstig worden aangepast.

4.12. Indiener 12

4.12.1. Handhaving natuurbestemming perceel rietland

In navolging van indieners 3, 6, 7 en 10 is indiener 12 van mening dat de bestaande natuurbestemming van het bij 4.3.1 bedoelde perceel moet worden gehandhaafd.

Reactie:

Zie de reactie bij 4.3.1.

4.12.2. 10 illegale bungalows

Indiener verwijst naar de bij camping De Kluft tien illegaal geplaatste weerribbenlodges. Volgens indiener zijn er plannen om ook aan de andere kant van deze landtong bungalows te plaatsen. Indieners willen de garantie dat deze kant natuur blijft.

Reactie:

Zie 4.10.3. Deze weerribbenlodges zijn inderdaad aanvankelijk weliswaar zonder de vereiste omgevingsvergunning geplaatst maar deze vergunning is door de exploitant vervolgens alsnog aangevraagd en deze is ook verleend. Daarmee zijn deze lodges legaal aanwezig. Het ontwerpplan voorziet niet in de plaatsing van extra lodges op de locatie tegenover deze tien lodges.

4.12.3. Seizoensverlenging

Indiener 12 maakt zich zorgen over de trend van seizoensverlenging die zich bij de verblijfsrecreatie voordoet.

Reactie:

Zie de reactie bij 4.10.4

4.12.4. Conclusie

De zienswijze van indiener 12 geeft geen aanleiding om het bestemmingsplan aan te passen.

4.13. *Indiener 13*

4.13.1. *Handhaving natuurbestemming perceel rietland*

In navolging van indieners 3, 6, 7, 10 en 12 is indiener 13 van mening dat de bestaande natuurbestemming van het bij 4.3.1 bedoelde perceel moet worden gehandhaafd.

Reactie:

Zie de reactie bij 4.3.1.

4.13.2. *Mogelijkheden recreatieve bebouwing*

Indiener 13 is van mening dat het verblijfsrecreatieterrein camping De Kluft op de plaatsen die grenzen aan de natuur en direct omwonenden vrij moet blijven van recreatieve bebouwing. Argumenten daarvoor zijn volgens indiener 13 onder meer het voorkomen van overlast en aantasting van de karakteristieke dorpsbebouwing (stacaravans en chalets passen niet bij deze bebouwing).

Reactie:

Ten opzichte van het huidige bestemmingsplan maakt het ontwerpplan inderdaad een flexibelere indeling van het dit verblijfsrecreatieterrein mogelijk waarbij naast kampeermiddelen in de vorm van tenten en caravans ook, onder bepaalde randvoorwaarden, de aanwezigheid van recreatieve bebouwing is toegestaan (recreatieve nachtverblijven). Daartegenover staat dat langs de randen van het verblijfsrecreatieterrein een groenstrook moet worden gerealiseerd om een goede landschappelijke inpassing te waarborgen. Op die manier wordt voorkomen dat op de een recreatieterrein aanwezige de recreatieve bewoning een (te) dominant element in het landschap gaat vormen. De mogelijkheid van het plaatsen van recreatieve nachtverblijven is bovendien niet onbegrensd. Het aantal recreatieve nachtverblijven mag niet meer bedragen dan het huidige aantal recreatieve eenheden (de som van het aantal kampeermiddelen en recreatieve nachtverblijven) dat nu maximaal aanwezig mag zijn. Mede omwille van de beeldkwaliteit geldt in dit verband ook de eis dat de afstand tussen recreatieve nachtverblijven (in beginsel) minimaal 5 meter moet zijn om een te massief bebouwingsbeeld te voorkomen.

Het probleem spitst zich toe op het deel van recreatieterrein van camping De Kluft dat grenst aan de Kalenberggracht (de westzijde van dit recreatieterrein). De woningen van omwonenden die indiener 13 vertegenwoordigt bevinden zich (hoofdzakelijk) aan de overkant. De afstand tussen het (recreatieve) bebouwingsvlak van het ontwerpplan en een deel van deze woningen bedraagt minder dan 50 meter. Volgens de VNG richtlijnen voor milieuzonering dient de afstand tussen een verblijfsrecreatieterrein en woning minimaal 50 meter te zijn om een goed woon- en leefklimaat te kunnen garanderen. Door het bouwvlak ten opzichte van het ontwerpplan iets verder terug te leggen zodat er een afstand van minimaal 50 meter tussen dit bouwvlak en deze woningen ontstaat, wordt voorkomen dat de recreatieve bebouwing in de vorm van recreatieve nachtverblijven te dicht op de woonbebouwing komt te staan. Binnen de zone tussen de waterkant en dit bouwvlak is dan alleen de plaatsing van kampeermiddelen mogelijk en dat is conform de bestaande situatie (het huidige bestemmingsplan laat namelijk ter plaatse al de aanwezigheid van kampeermiddelen toe). Voor de beide woningen aan de oostzijde aan de Kalenberggracht

die direct grenzen aan het verblijfsrecreatieterrein is in het ontwerpplan een afschermdende groenstrook opgenomen.

Binnen de hiervoor genoemde zone bevinden zich overigens al wel drie trekkershutten waarvoor in 2005 een bouwvergunning met vrijstelling van het huidige bestemmingsplan is verleend. Deze drie hutten zullen als een bestaande situatie met bouwvlakken op maat moeten worden ingepast en dus worden uitgezonderd van de teruglegging van het bouwvlak.

4.13.3. Conclusie

De zienswijze van indiener 13 geeft aanleiding om het bestemmingsplan aan te passen. Bij vaststelling van dit plan moet aan het onder 4.3.1 bedoelde perceel in plaats van een recreatieve bestemming de bestemming Natuur worden toegekend. De verbeelding moet op dit punt worden aangepast. Daarnaast zal het op de verbeelding aangegeven bouwvlak voor dit verblijfsrecreatieterrein ten opzichte van de woningen aan de westzijde van de Kalenberggracht worden teruggelegd zodat de afstand tussen dit bouwvlak en deze woning minimaal 50 m bedraagt. De drie, op het verblijfsrecreatieterrein langs de oostkant van deze gracht reeds aanwezige trekkershutten worden op basis van de bestaande situatie met een bouwvlak op maat ingepast.

4.14. Indiener 14

4.14.1. Aantal caravans

Indiener 14 merkt op dat volgens huidige bestemmingsplan de aanwezigheid van maximaal 67 caravans is toegestaan. Volledige benutting van dit aantal is volgens indiener 14 in de toekomst misschien wel nodig en ook mogelijk. Indiener 14 wil dat dit maximum gehandhaafd blijft.

Volgens indiener 14 is de opmerking dat er recreatieve nachtverblijven zijn geplaatst op de in het huidige bestemmingsplan aangegeven parkeervoorziening niet juist.

Reactie:

In het ontwerpplan is conform de bestaande, toegestane situatie een maximumaantal van 67 recreatieve eenheden opgenomen.

De opmerkingen over de parkeervoorziening in de toelichting van het ontwerpplan zijn op zichzelf correct. In het huidige bestemmingsplan Westeinde 1994 is voor het verblijfsrecreatieterrein van indiener aan de voorkant van dit terrein een parkeerbestemming met een breedte van 20 meter opgenomen. Op basis van luchtfoto's lijkt deze parkeerstrook inmiddels te zijn benut voor verblijfsrecreatieve doeleinden. Er resteert een strook van 10 meter voor het verblijfsrecreatieterrein. In het ontwerpplan is aan het deel van deze parkeerstrook dat nu al recreatief is benut een recreatieve bestemming toegekend conform het uitgangspunt dat aan parkeervoorzieningen van een verblijfsrecreatieterrein in principe geen aparte bestemming meer wordt toegekend. Deze parkeervoorzieningen maken voortaan integraal onderdeel uit van de verblijfsrecreatieve bestemming. De rest van de strook die het dichtst bij de Veneweg ligt valt buiten de grenzen van het ontwerpplan. Deze strook ligt binnen de grenzen van het vastgestelde bestemmingsplan Zuidelijke kernen en heeft daarin een verkeersbestemming.

4.14.2. Bedrijfswoningen

Volgens indiener 14 is paviljoen in het verleden in gebruik geweest als bedrijfswoning en dient dat ook te blijven. Verder is er volgens indiener ter plaats van de woonboot aan de zuid-oostzijde van de camping ook een bedrijfswoning toegewezen. Ook dat dient volgens hem zo te blijven in het nieuwe bestemmingsplan.

Reactie:

Op grond van het geldende bestemmingsplan Westeinde 1994 is op dit terrein maximaal een bedrijfswoning toegestaan. Deze regeling is in het ontwerpbestemmingsplan overgenomen. Een bedrijfswoning is toegestaan binnen het facilitaire vlak. Een tweede bedrijfswoning (in een woonboot) is op grond van het huidige bestemmingsplan al niet mogelijk. De genoemde woonboot ligt in het bestemmingsplan Westeinde 1994 in de bestemming jachthaven. Volgens deze bestemming is een bedrijfswoning alleen maar toegestaan als deze op de plankaart expliciet is aangeduid. Dat is voor deze woonboot niet het geval.

Een tweede bedrijfswoning is ook niet in overeenstemming met de door de gemeenteraad voor het bestemmingsplan VS vastgestelde (beleids)uitgangspunten. Volgens die uitgangspunten is per recreatieterrein maximaal een bedrijfswoning toegestaan, voor zover die al aanwezig zijn. Nieuwe bedrijfswoningen worden niet mogelijk gemaakt. Niet gebleken is dat voor de tweede bedrijfswoning in het verleden een (bouw)vergunning of daarmee gelijk te stellen toestemming is verleend.

4.14.3. Parkeerplaatsen

Indiener 14 geeft aan dat hij op zijn terrein maximaal zo'n 60 auto's kwijt kan. Als het op zijn terrein drukker is, maakt hij al jarenlang (meer dan 50 jaar) gebruik van een (parkeer)strook voor zijn terrein langs de Veneweg. Indiener 14 gaat er vanuit dat dit gebruik wordt meegenomen in het bestemmingsplan.

Reactie:

Zie de reactie bij 4.14.1. Uitgangspunt is dat het parkeren door de bezoekers van een verblijfsrecreatieterrein plaatsvindt op dat terrein zelf. Dit om een overlast voor de omgeving (zoveel mogelijk) te voorkomen.

De door indiener 14 bedoelde strook grond langs de Veneweg die hij bij drukte gebruikt als een aanvullende parkeerplaats maakt geen deel uit van het ontwerpplan. Deze strook ligt binnen de grenzen van het bestemmingsplan Zuidelijke kernen en heeft een verkeersbestemming. In beginsel is binnen deze bestemming ook parkeren toegestaan. Gezien de bijzondere situatie van het verblijfsrecreatieterrein van indiener 14 waarbij al jarenlang de parkeersituatie op een praktische manier naast het terrein wordt opgelost, kan een aanpassing van de regels van het ontwerpplan plaatsvinden. Die aanpassing houdt in dat in de regels een afwijkingsregeling wordt opgenomen waarbij burgemeester en wethouders indien een recreatieterrein niet kan voldoen aan de norm van 1,2 parkeerplaats per recreatie-eenheid, het aantal minimaal aanwezige parkeerplaatsen op een recreatieterrein kunnen terugbrengen tot minimaal 0,8 parkeerplaats per recreatie-eenheid, mits er op een andere wijze in de nodige resterende parkeerruimte (uitgaande van de 1,2 norm) kan worden voorzien.

4.14.4. Groenstrook

Hoewel indiener 14 het aanbrengen van groenstroken rond een recreatieterrein op zichzelf een goed idee vindt, is dit volgens hem voor zijn terrein aan de oostzijde van de camping niet nodig. Ook aan zijde van de Veneweg bevinden zich al groenstroken en dit kan zo blijven.

Verder merkt indiener 14 op dat volgens het ontwerp aan de waterzijde een strook van 5 meter moet worden vrijgehouden van recreatieve bebouwing. Dit lijkt indiener 14 niet nodig omdat de haven en het strandje daar nog voor liggen.

Reactie:

Zie de reactie bij 4.9.2. De groenstroken langs de grenzen van een verblijfsrecreatieterrein moeten ter borging van de landschappelijke inpassing op de grond van dat verblijfsrecreatieterrein zelf worden gerealiseerd. De Veneweg zelf heeft in het bestemmingsplan Zuidelijke kernen een verkeersbestemming die ook andere functies dan groen mogelijk maakt. De groenstroken van het recreatieterrein van indiener 14 liggen (deels) ook al binnen de in het ontwerpplan opgenomen groenstrook.

Aan de oostkant van het verblijfsrecreatieterrein is momenteel inderdaad al een overgangszone van groen en water aanwezig. Dit is in overeenstemming met de verbeelding van het ontwerpplan. In het geldende bestemmingsplan Westeinde 1994 is voor deze rand ook al een groene bestemming opgenomen. Het ontwerpplan betekent dan ook geen wijziging van de (juridisch toegestane) situatie.

Aan de waterkant van verblijfsrecreatieterreinen voorziet het ontwerpplan niet in groenstrook. Tussen de waterkant en het bouwvlak is verder in het ontwerpplan een afstand van 3 m opgenomen en geen 5 m. Deze afstand is bedoeld om te voorkomen dat recreatieve bebouwing te dicht op het water wordt geplaatst en een smalle oeverstrook wordt vrij gehouden waarmee enigszins een geleidelijke overgang tussen water en recreatieve bebouwing wordt bereikt. Daarbij geldt volgens de toelichting van het ontwerpplan (p. 50) dat vanwege het directe zicht vanaf (de overkant van) het water aandacht voor de beeldkwaliteit van de bebouwing wenselijk is. In verband hiermee zijn in de toelichting van het bestemmingsplan enkele suggesties gedaan (Bijlage 1). Dat maakt dat bouwen tot aan de rand van het water niet wenselijk is temeer daar de bebouwing anders dan indiener 14 stelt niet (volledig) aan het zicht wordt onttrokken daar de haven en het strand. Ook voor het oeverbehoud en -beheer is het niet wenselijk dat recreatieve bebouwing helemaal tot aan de waterkant wordt gerealiseerd (aanleg en vervanging beschoeiingen bijvoorbeeld).

4.14.5. Boothuizen

Volgens indiener 14 zou binnen het geldende bestemmingsplan Wanneperveen verlenging van de botenhuizen nog mogelijk zijn. Deze optie wil hij voor de toekomst graag behouden.

Reactie:

Het geldende bestemmingsplan Westeinde 1994 voorziet in botenhuizen met een lengte/diepte van 60 meter. Deze mogelijkheid is met een soortgelijke aanduiding overgenomen in het ontwerpplan.

4.14.6. Conclusie

De zienswijze van indiener 14 geeft aanleiding tot het aanpassen van het bestemmingsplan voor zover het de parkeerregeling betreft. Op de bij 4.14.3 bedoelde wijze zal in het bestemmingsplan voor het minimaal aantal parkeerplaatsen een binnenplanse afwijkingsregeling worden opgenomen.

4.15. Indiener 15

4.15.1. Aantallen verblijfseenheden

Indiener 15 merkt op dat op de verbeelding van het ontwerpplan voor zijn verblijfsrecreatieterrein 142 verblijfseenheden als maximumaantal is opgenomen. Hij heeft echter in het verleden (in 1997) een kampeervergunning gekregen voor maximaal 197 kampeermiddelen. Volgens hem moet dan ook nu een aantal van 197 verblijfseenheden als maximum voor zijn terrein worden opgenomen.

Reactie:

Deze opmerking is correct. Aan indiener 15 is voor het laatst in 1997 een kampeervergunning verleend voor maximaal 197 verblijfseenheden. Dat betekent dat dit aantal als het maximale aantal op de verbeelding van het bestemmingsplan VS moet worden opgenomen.

4.15.2. Planmer

Indiener 15 vindt het jammer dat er een mer is geschreven voor twee bestemmingsplannen (recreatieterreinen en buitengebied). Dit bevordert de leesbaarheid en duidelijkheid naar zijn idee niet. De begripsomschrijvingen in de mer omtrent kampeermiddelen en recreatieve nachtverblijven vindt hij evenmin duidelijk.

Reactie:

Er is één mer rapport gemaakt omdat het (aanvankelijk) de bedoeling was om twee bestemmingsplannen te maken voor het buitengebied en de verblijfsrecreatieterreinen. De beide plangebieden vertonen een zekere samenhang, mede vanwege de recreatieve functies. In dat opzicht was het dan ook logisch om de (eventuele) milieueffecten van beide plannen in samenhang te bekijken door middel van één mer. In de mer is steeds geprobeerd om beide plannen van elkaar te scheiden. Voor wat betreft de duidelijkheid en de leesbaarheid van de mer wordt in dit verband dan ook verwezen naar het advies van de Commissie mer waaruit blijkt dat de mer voldoende duidelijk en volledig is. Het oordeel van indiener 15 wordt hier dan ook verder voor kennisgeving aangenomen. Voor wat betreft de begripsomschrijvingen van kampeermiddelen en recreatieve nachtverblijven zijn juridisch uiteindelijk de begripsomschrijvingen van het bestemmingsplan bepalend die indiener 15 wel duidelijkheid vindt. De mer dient om aan te tonen dat de bebouwings- en gebruiksregels van dit plan qua milieugevolgen aanvaardbaar zijn. Ondanks dat indiener 15 de begripsomschrijvingen in de mer niet even helder vindt, is de conclusie van de mer helder; het bestemmingsplan VS zal geen negatief effect opleveren voor natuur en milieu.

4.15.3. Conclusie

De zienswijze van indiener 15 geeft aanleiding tot aanpassing van het bestemmingsplan voor zover het het maximumaantal toegestane verblijfseenheden voor zijn terrein betreft. Dit aantal zal op de verbeelding worden veranderd in 197.

4.16. Indiener 16

4.16.1. Horeca

Indiener 16 voert aan dat het op verblijfsrecreatieterrein De Wielewaal aanwezige cafébedrijf zelfstandig wordt geëxploiteerd maar dat in het ontwerpplan de horecafunctie als ondergeschikt is aangeduid ten opzichte van de recreatieve bestemming.

Reactie:

Op de verbeelding van het ontwerpplan is het café aangeduid met de aanduiding horeca 3. Dit betekent dat het café zelfstandig mag worden geëxploiteerd (het mag ook andere bezoekers ontvangen dan de op het recreatieterrein aanwezige recreanten) en hoeft dus niet ondergeschikt te zijn aan de recreatieve functie. Deze ondergeschiktheid geldt alleen voor eventuele horecavoorzieningen in een facilitair vlak die niet voorzien zijn van een aparte horeca-aanduiding (zoals bijvoorbeeld de kantine van een verblijfsrecreatieterrein).

4.16.2. Bedrijfswoningen

Indiener 16 verzoekt om toekenning van de mogelijkheid van een tweede bedrijfswoning in verband met de in voorbereiding zijn het uitbreiding van de activiteiten van het café die mede samenhangt met de in 2002 gerealiseerde uitbreiding van het campingbedrijf (met 23 extra staanplaatsen).

Reactie:

De bedrijfswoning die boven het café is gesitueerd is in het verleden (mede) gebruikt als de bedrijfswoning voor het verblijfsrecreatieterrein. Dit is volgens de door indiener 16 verstrekte informatie ook nu nog het geval. Uitgangspunt van het bestemmingsplan VS is dat per verblijfsrecreatieterrein maximaal een bedrijfswoning is toegestaan voor zover deze thans al aanwezig is. In het ontwerpplan is daarom voor het recreatieterrein een bedrijfswoning toegestaan. Deze hoeft overigens niet gekoppeld te blijven aan het café maar mag ook op een andere wijze binnen het facilitaire vlak worden gerealiseerd. Reden voor een terughoudend beleid ten aanzien van bedrijfswoningen op recreatieterreinen is dat naar moderne maatstaven de aanwezigheid van een bedrijfswoning niet meer nodig is voor een goed beheer van deze terreinen. Ook op andere wijzen kan in de uitoefening van toezicht worden voorzien. Aan bedrijfswoningen kleef bovendien het risico dat zij na verloop van tijd in de praktijk van het recreatieterrein worden afgesplitst waardoor een illegale situatie ontstaat dan wel de recreatieve bedrijfsvoering in zijn mogelijkheden wordt belemmerd.

De enkele stelling van indiener 16 dat een tweede bedrijfswoning wenselijk is vanwege de toename van de bedrijfsvoering is in dit opzicht onvoldoende om in afwijking van het genoemde uitgangspunt een tweede bedrijfswoning mogelijk te maken. Het zou ook kunnen leiden tot een ongewenste precedentwerking ten aanzien van andere bedrijven.

Bovendien is het bestemmingsplan VS uitsluitend bedoeld om de bestaande situatie op de verblijfsrecreatieterreinen vast te leggen en voorziet het niet in nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen zoals de realisering van extra bedrijfswoningen.

4.16.3. Conclusie

De zienswijze van indiener 16 geeft geen aanleiding om het bestemmingsplan aan te passen.

4.17. Indiener 17

4.17.1. Aantal verblijfseenheden

Indiener 17 constateert dat er voor zijn verblijfsrecreatieterrein een maximum van 240 verblijfseenheden is opgenomen. Dit aantal is volgens indiener 17 afkomstig van de in 1988 verleende kampeervergunning. Maar in 1995 is er nog een uitbreiding geweest met 40 plaatsen. Het juiste maximum is volgens hem daarom 280 verblijfseenheden.

Reactie:

Deze opmerking is correct. Het geldende bestemmingsplan Campings Paasloo laat meer toe dan 240 verblijfseenheden. Volgens dit plan zijn op het terrein van indiener 18 maximaal 295 plekken voor stacaravans, caravans en/of tenten (nu: recreatieve nachtverblijven type 1 en kampeermiddelen) toegestaan (dit is dus meer dan de door indiener 17 veronderstelde 280) en 16 vakantiewoningen (nu: recreatieve nachtverblijven type 2). Deze 16 vakantiewoningen zijn overigens wel juist op de verbeelding van het ontwerpplan opgenomen zoals indiener 17 ook heeft opgemerkt.

4.17.2. Conclusie

De zienswijze van indiener 17 geeft aanleiding tot aanpassing van het bestemmingsplan. Het maximum toegestane aantal kampeermiddelen en recreatieve nachtverblijven type 1 zal op de verbeelding van het bestemmingsplan VS worden verhoogd naar 295.

4.18. Indiener 18

4.18.1. Aantal verblijfseenheden

Indiener 18 constateert dat er voor zijn verblijfsrecreatieterrein een maximum van 172 verblijfseenheden is opgenomen. Dit aantal is volgens indiener 18 niet juist omdat er in het verleden een exploitatievergunning voor 200 verblijfseenheden.

Reactie:

Deze opmerking is correct. In 1997 is voor het laatst een kampeervergunning verleend voor maximaal 200 caravans, stacaravans en tenten. Dit aantal zal als maximum op de verbeelding van het bestemmingsplan worden opgenomen.

4.18.2. Scheidslijn water/jachthaven

Indiener 18 constateert dat bij de in het ontwerpplan opgenomen grens tussen de bestemming water en jachthaven (aan de westzijde) een deel van de aanwezige (optuig)steiger buiten de aanduiding jachthaven komt te vallen. Indiener 18 wil dit graag gecorrigeerd zien.

Reactie:

Het gaat hier om een marginale aanpassing. De optuigsteiger zal binnen de aanduiding jachthaven worden gebracht.

4.18.3. Conclusie

De zienswijze van indiener 18 geeft aanleiding om de verbeelding aan te passen. Het maximum aantal toegestane verblijfseenheden zal worden veranderd in 200 en de optuigsteiger wordt binnen de aanduiding jachthaven gebracht.

4.19. Indiener 19

4.19.1. Aanduiding horeca

Indiener 19 is het niet eens met de op de verbeelding van het ontwerpplan opgenomen aanduiding horeca 2 voor zijn horecabedrijf bij camping De Wieden. Hij wil dat deze aanduiding wordt vervangen door categorie 3 hetzij als zelfstandige voorziening, hetzij als ondergeschikte functie bij de camping.

Reactie:

Indiener 19 heeft reeds een soortgelijke reactie ingediend bij de inspraakprocedure over het voortraject. Voor de beantwoording van deze zienswijze kan dan ook in de eerste plaats worden verwezen naar de door burgemeester en wethouders vastgestelde reactienota naar aanleiding van inspraakopmerkingen.

Op basis van het huidige bestemmingsplan is de exploitatie van een café ter plaatse al niet toegestaan. De horecavoorziening van indiener is in het verleden ontstaan als een snackbar waarvoor een standplaatsvergunning werd verleend. De aan indiener 19 in 2000 verleende horecavergunning is afgegeven voor een kantine en niet voor een café. In deze vergunning is daarnaast aangegeven dat de inrichting bestaat uit een cafetaria/afhaalgedeelte ook voor publiek. Bij elkaar genomen betekent dit de aanduiding horeca 2 de juiste aanduiding is voor de bestaande situatie. Het bestemmingsplan VS is niet bedoeld om nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen mogelijk te maken zoals het toestaan van een nieuw cafébedrijf met een horeca 3 bestemming.

De suggestie van indiener 19 om aan zijn bedrijf een facilitair vlak toe te kennen is geen haalbare oplossing omdat zijn horecabedrijf een klantenkring heeft die breder is dan uitsluitend de recreanten van camping De Wieden. Het bedrijf is derhalve niet ondergeschikt aan de recreatieve functie van deze camping. Tevens zou op die manier voor camping De Wieden een tweede facilitair vlak ontstaan terwijl het uitgangspunt van het ontwerpplan is dat de facilitaire bebouwing van een verblijfsrecreatieterrein zoveel mogelijk wordt geconcentreerd op een locatie binnen één facilitair vlak.

Uit de door indiener 19 bij zijn zienswijze gevoegde correspondentie die hij in het verleden met het gemeentebestuur over zijn horecabedrijf heeft gevoerd blijkt verder ook niet dat het gemeentebestuur heeft aangegeven bereid te zijn ter plaatse een café toe te staan.

4.19.2. Conclusie

De zienswijze van indiener 19 geeft geen aanleiding om het bestemmingsplan aan te passen.

4.20. Indiener 20

4.20.1. Aantal verblijfseenheden

Indiener 20 merkt op dat op de verbeelding van het ontwerpplan voor zijn verblijfsrecreatieterrein een maximum van 85 verblijfseenheden is opgenomen. Volgens indiener 20 is dit aantal afkomstig van de in 1997 aan hem verleende kampeervergunning. In 2000 heeft er echter nog een uitbreiding van zijn verblijfsrecreatieterrein plaatsgevonden waarbij de capaciteit is uitgebreid met 25 eenheden. Indiener 20 verzoekt daarom het maximum toegestane aantal te verhogen naar 110.

Reactie:

Dossieronderzoek heeft uitgewezen dat deze opmerking van indiener 20 correct is. In 1999 is een vrijstelling verleend voor een uitbreiding van dit verblijfsrecreatieterrein die de plaatsing van 25 extra recreatieve eenheden mogelijk maakt. Het maximumaantal zal worden verhoogd naar 110.

4.20.2. Plangrens

Indiener 20 verzoekt om aanpassing van de plangrens. De groenstrook is nu geprojecteerd op twee kampeermiddelen.

Reactie:

Zie de reactie bij 4.9.2. De afscherpende groenstrook kan in dit bestemmingsplan niet worden geprojecteerd op gronden die geen onderdeel uitmaken van het betreffende verblijfsrecreatieterrein. Bebouwing die op grond van de vorige planregeling legaal is geplaatst, mag uiteraard aanwezig blijven. De groenstrook van het ontwerpplan heeft betekenis voor nieuwe bouwplannen.

4.20.3. MER en passende beoordeling

Indiener 20 heeft vragen over de conclusies van de passende beoordeling en de mer met name als het gaat om het worst case scenario. Hij vraagt zich met name af of het worst case scenario wel leidt tot negatieve effecten als het gaat om de roerdomp. Ook vindt hij de uitleg van het woord significantie in verschillende contexten moeilijk te begrijpen.

Reactie:

De conclusies van de mer inclusief passende beoordeling zijn duidelijk; met het worst case scenario kunnen negatieve effecten op de roerdomppopulatie niet worden uitgesloten, een

verslechtering is waarschijnlijk, hoewel de exacte omvang daarvan niet kan worden voorspeld.

Met een dergelijke conclusie is de vaststelling van een bestemmingsplan op basis van het worst case scenario niet haalbaar. Want zeker moet zijn dat zich dergelijke effecten niet zullen voordoen.

De passage waarin de vaarintensiteit een significante voorspeller voor de aanwezigheid voor moerasvogels wordt genoemd heeft betrekking op statistiek. Dat betekent in dit geval dat een verband (correlatie) aantoonbaar is tussen vaarintensiteit en broedvogeldichtheid, rekening houdend met een zeker betrouwbaarheidsinterval (drempelwaarde $\geq 95\%$).

De passages waarin over significante effecten gesproken wordt hebben betrekking op het begrippenkader in de Natuurbeschermingswet. Hierbij gaat het om de vergelijking van de omvang van een negatief effect (bijvoorbeeld verstoring van een aantal Roerdompen) met het instandhoudingsdoel voor het gebied (bijvoorbeeld draagkracht of kwaliteit van het terrein voor een bepaald aantal Roerdompen in De Wieden of De Weerribben). Als er een kans bestaat (niet uitgesloten kan worden) dat het instandhoudingsdoel in gevaar komt wordt gesproken van een significant effect. In het geval van de Roerdomp is de huidige draagkracht onvoldoende voor het instandhoudingsdoel. Een negatief effect, ook al is het klein (maar meetbaar), verslechtert de staat van instandhouding, zodat gesproken wordt over een significant effect.

4.20.4. Conclusie

De zienswijze van indiener 20 geeft aanleiding om het bestemmingsplan aan te passen voor wat het betreft het maximum toegestane aantal verblijfseenheden op zijn verblijfsrecreatieterrein. Dit aantal zal op de verbeelding worden veranderd in 110. De zienswijze van indiener 20 geeft geen aanleiding om de mer aan te passen.

4.21. Indiener 21

4.21.1. Aantal verblijfseenheden

Volgens indiener 21 is het aantal opgenomen verblijfseenheden voor zijn verblijfsrecreatieterrein niet juist. Op de digitale, via de website www.ruimtelijkeplannen.nl raadpleegbare verbeelding is voor dit terrein zowel een maximum van 140 als 59 verblijfseenheden opgenomen. Dit is volgens indiener 21 dubbel. Volstaan kan worden met een maximum van 140.

Reactie:

Deze opmerking is correct. Op de papieren versie van de verbeelding is enkel het juiste maximumaantal van 140 verblijfseenheden opgenomen. In de digitale versie is daarnaast abusievelijk een maximumaantal van 59 opgenomen. Dit laatste aantal moet uit de digitale verbeelding worden gehaald.

4.21.2. Watergang ten westen van de watersportcamping

Indiener 21 is van mening dat de watergang ten westen van zijn camping essentieel is voor de ontsluiting van de camping via het water. Indiener ziet graag dat dit op de een of andere manier wordt geborgd in het bestemmingsplan.

Reactie:

Indiener 21 heeft in het kader van de inspraakprocedure over het voorontwerp reeds een opmerking gemaakt over deze watergang. Voor de beantwoording van dit onderdeel van de zienswijze wordt daarom in de eerste plaats verwezen naar de door burgemeester en wethouders vastgestelde reactienota voor de inspraakopmerkingen. Bij de inspraakreactie heeft indiener 21 overigens verzocht om aan deze watergang een recreatieve bestemming toe te kennen.

De bedoelde watergang ligt momenteel binnen de grenzen van het bestemmingsplan Westeinde 1994 en heeft krachtens dat plan de bestemming Agrarisch gebied met landschappelijke waarden. Binnen deze bestemming is het dempen van een watergang alleen maar toegestaan als daarvoor een omgevingsvergunning voor de realiseren van werken (aanlegvergunning) is verleend. Bij een dergelijk besluit dienen (uiteraard) ook de belangen van het verblijfsrecreatieterrein te worden betrokken.

Voor het overige geldt dat een recreatieondernemer met het ontwerpplan weliswaar vrij is in de wijze waarop hij zijn terrein inricht maar dat deze keuzevrijheid niet kan impliceren dat er tevens (op voorhand) een ruimtelijke claim wordt gelegd op de gebruiksmogelijkheden van omliggende percelen. In beginsel dient een recreatieondernemer bij de inrichting van zijn terrein rekening te houden met de wettelijke gebruiksmogelijkheden van naastgelegen terreinen, tenzij hij langs privaatrechtelijke weg met zijn burens een andere of nadere regeling overeenkomt.

4.21.3. Appartementen op facilitair gebouw

Indiener 21 kan zich niet helemaal verenigen met de in het ontwerpplan opgenomen regeling ten aanzien van de twee aanwezige appartementen op het facilitaire gebouw. Naar zijn mening is toekenning van de bestemming Recreatie – Recreatieterrein 2 een betere weg.

Reactie:

De bestemming Recreatie – Recreatieterreinen 2 is bedoeld voor verblijfsrecreatieterreinen waar recreatiewoningen als zelfstandige bouwwerken aanwezig zijn. Daar waar recreatieve nachtverblijven type 2 onderdeel uitmaken van een ander gebouw (bijvoorbeeld een facilitair of horecagebouw) wordt, zoals in dit geval, maatwerk verleend door middel van een aanduiding.

4.21.4. Ontbreken en maatvoering appartementen

Volgens indiener 21 ontbreekt in de regels voor de onder 4.21.3 bedoelde appartementen tevens de maatvoering en het maximum toegestane aantal.

Reactie:

Deze opmerking is correct. Dit zal in de regels wordt gecorrigeerd door de betreffende aanduiding op te nemen bij het begrip facilitaire voorzieningen en in de regels voor facilitaire gebouwen een nadere regeling op te nemen voor wat betreft het aantal appartementen (twee) en de maatvoering daarvan (gelijk aan de toegestane maatvoering van het facilitaire gebouw als zodanig).

4.21.5. Bedrijfswoning

Op de verbeelding van het ontwerpplan is nabij de entree de mogelijkheid van een bedrijfswoning opgenomen (conform de eerder geuite wens van indiener 21). Volgens indiener vloeit uit de regels, bepaling 6.1.1, onder j, van het ontwerpplan voort dat de realisering van een bedrijfswoning op een bepaalde locatie slechts is toegestaan indien aan deze locatie zowel de aanduiding bedrijfswoning als de aanduiding facilitaire voorzieningen is toegekend. Dit vanwege het woordje “en” in de genoemde bepaling. De beoogde locatie voor de bedrijfswoning nabij de entree heeft alleen de aanduiding bedrijfswoning. Indiener 21 verzoekt in dit verband om het woordje “en” te vervangen door het woordje “of”. Het alternatief is om aan de locatie voor de bedrijfswoning beide aanduidingen (bedrijfswoning en facilitaire voorzieningen) toe te kennen.

Reactie:

De bedoeling van bepaling 6.1.1 onder j is om één bedrijfswoning toe te staan die of binnen de aanduiding bedrijfswoning, of binnen de aanduiding facilitaire voorzieningen mag worden gerealiseerd. Het woordje “en” beoogt niet een dubbeling van deze aanduiding op te leggen. Om ieder misverstand te voorkomen, zal dit woordje “en” worden vervangen door het woordje “of”.

4.21.6. Afstandeis

Indiener 21 verzoekt om de eis van een minimale afstand van 5 meter tussen recreatieve nachtverblijven type 1 te laten gelden voor recreatieve nachtverblijven groter dan 42 m² in plaats van 40 m². De ter zake in het ontwerpplan opgenomen afwijkingsregeling vindt indiener 21 te omslachtig.

Reactie:

Indiener 21 heeft tijdens de inspraakprocedure over het voorontwerp al een opmerking gemaakt over deze afstandseis van 5 meter in relatie tot de op zijn terrein aanwezige recreatieve nachtverblijven die marginaal afwijken van de norm van 40 m². Naar aanleiding van deze inspraakreactie is een afwijkingsregeling opgenomen voor kleine afwijkingen tot 10 %.

Het verzoek van indiener 21 om de tussenafstand van minimaal 5 meter bij recht te koppelen aan recreatieve nachtverblijven groter dan 42 m² kan niet worden ingewilligd. Want dat zou immers tot gevolg hebben dat de uitzondering tot de standaardnorm wordt verheven. Uitgangspunt is en moet blijven dat een tussenafstand van 3 meter in de regel alleen mogelijk is bij kleine recreatieve nachtverblijven tot 40 m².

4.21.7. Conclusie

De zienswijze van indiener 21 geeft aanleiding om het bestemmingsplan aan te passen voor wat betreft de maatvoering van en het aantal recreatieappartementen boven het facilitaire gebouw. Daartoe zal in de regels van het bestemmingsplan een nadere regeling worden opgenomen. Tevens zal bepaling 6.1.1, sub j van de bestemmingsplanregels worden aangepast zodat duidelijk wordt dat een bedrijfswoning is toegestaan binnen de aanduiding bedrijfswoning of binnen de aanduiding facilitaire voorzieningen.

4.22. *Indiener 22*

4.22.1. *Aantal verblijfseenheden*

Indiener 22 brengt naar voren dat het voor zijn verblijfsrecreatieterrein opgenomen maximum aantal verblijfseenheden niet juist is. Op de verbeelding van het ontwerpplan is voor dit terrein een maximaantal van 135 eenheden opgenomen. Volgens indiener 22 is in het verleden vergunning verleend voor 143 verblijfseenheden.

Reactie:

Deze opmerking is correct. De in het verleende afgegeven kampervergunning is inderdaad verstrekt voor maximaal 143 eenheden. Op de verbeelding zal het maximum aantal toegestane verblijfseenheden worden veranderd van 135 in 143.

4.22.2. *Bedrijfswoning*

Indiener 22 geeft aan dat hij het van belang vindt dat de mogelijkheid van een bedrijfswoning voor zijn verblijfsrecreatieterrein is terug te vinden in het bestemmingsplan VS. Naar zijn mening kan de woning Basserweg 21 niet het label “dienstwoning” dragen waardoor er van een tweede bedrijfswoning geen sprake is.

Reactie:

Indiener 22 heeft over het voorontwerp van het bestemmingsplan al een soortgelijke inspraakreactie ingediend. Voor de beantwoording van deze zienswijze kan dan ook in de eerste plaats naar de reactienota over de inspraakprocedure worden verwezen. Op het verblijfsrecreatieterrein van indiener 22 was in het verleden een bedrijfswoning aanwezig. Deze woning is echter afgesplitst van dit recreatieterrein en in gebruik genomen als reguliere burgerwoning. Daarmee is er op het verblijfsrecreatieterrein van indiener 22 feitelijk geen bedrijfswoning meer aanwezig. Uitgangspunt van het bestemmingsplan VS is dat alleen bestaande bedrijfswoningen worden ingepast. Nieuwe bedrijfswoningen op verblijfsrecreatieterreinen worden met dit bestemmingsplan niet mogelijk gemaakt.

4.22.3. *Conclusie*

De zienswijze van indiener 22 geeft aanleiding om het bestemmingsplan aan te passen voor zover het het maximale aantal toegestane verblijfseenheden betreft. Dit aantal zal op de verbeelding worden veranderd van 135 in 143.

4.23. *Indiener 23*

4.23.1. *Omvang bedrijfswoning*

Indiener 23 geeft aan dat volgens het huidige, voor zijn verblijfsrecreatieterrein geldende bestemmingsplan een bedrijfswoning van maximaal 1200 m³ met inpandig kantoor en archief is toegestaan. In het ontwerpplan is voor een bedrijfswoning een maximale omvang van 750 m³ voorgeschreven. Indiener 23 vindt dit veel te klein voor een moderne bedrijfswoning. Indiener 23 pleit er voor om de maximale inhoud van een bedrijfswoning niet vast te leggen in een bestemmingsplan.

Reactie:

Een bestemmingsplan is (onder meer) bedoeld om uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening regels te stellen aan de omvang van gebouwen en bouwwerken. Het niet opnemen van een maximale maatvoering van bedrijfswoningen is niet wenselijk omdat daardoor (theoretisch) geen grens meer geldt voor dit type bouwwerken. Dat kan leiden tot bouwplannen die afbreuk doen aan de ruimtelijke kwaliteit en/of stedenbouwkundig niet passend zijn.

De vergelijking die indiener 23 maakt tussen de bouw mogelijkheden van het geldende bestemmingsplan en het ontwerpplan is bovendien niet helemaal juist. Volgens het geldende bestemmingsplan mag de oppervlakte van een bedrijfswoning maximaal 180 m² bedragen, *inclusief* bijgebouwen. De goothoogte van een bedrijfswoning mag maximaal 3 meter bedragen met een dakhelling van tenminste 20 graden.

Volgens het ontwerpplan is inderdaad een bedrijfswoning van 750 m³ toegestaan maar aanvullend daarop is er nog 50 m² aan bijgebouwen toegestaan met een goothoogte van 3,5 meter plus kap. Aldus kan er naast de bedrijfswoning dus nog een bouwvolume worden gerealiseerd van minimaal 175 m³. Het totale bouwvolume voor een bedrijfswoning (met bijbehorende bouwwerken) komt daarmee uit op 925 m³. Daarbij geldt volgens het ontwerpplan verder dat als de bestaande inhoud van de bedrijfswoning meer dan 750 m³ bedraagt alsdan de bestaande inhoud als maximum geldt.

Deze regeling is vergelijkbaar met de beoogde planregeling (in de beheersverordening) voor het buitengebied waarin voor een bedrijfswoning een maximuminhoud van 600 m³ is opgenomen met een binnenplanse afwijkmogelijkheid tot 750 m³. Naar moderne maatstaven moet met een dergelijke inhoudsmaat een goede huisvesting gerealiseerd kunnen worden voor de betrokken ondernemer en eventuele andere gezinsleden. De regeling voor een bedrijfswoning voor het verblijfsrecreatieterrein van indiener 23 is opzicht dan ook wel heel erg ruim. Daar komt bij dat het verschil in bebouwingsmogelijkheden tussen het huidige bestemmingsplan en het bestemmingsplan VS kleiner is dan indiener 23 veronderstelt. Bovendien is er voor het door hem genoemde kantoor en archief een goed alternatief, deze bebouwing is aanvullend op de maatvoering van de bedrijfswoning toegestaan als (aparte) facilitaire bebouwing.

4.23.2. Conclusie

De zienswijze van indiener 23 geeft geen aanleiding om het bestemmingsplan aan te passen.

4.24. Indiener 24

4.24.1. Leesbaarheid mer rapport

Indiener 24 bemerkt zekere verschillen in de begripsomschrijvingen en de mer. Ook vindt indiener 24 de mer moeilijk leesbaar.

Reactie:

Dat het hier gaat om ingewikkelde materie kan niet worden ontkend. Gezien de aanwezigheid van de beschermde Natura 2000 gebieden in de gemeente Steenwijkerland (met name De Wieden en De Weerribben) is echter zeer zorgvuldig onderzoek vereist naar de mogelijkheid van eventuele negatieve effecten op de natuur.

Voor wat betreft de volledigheid en juistheid het van de mer kan in de eerste plaats worden verwezen naar het advies de Commissie mer. Hetzelfde geldt voor de leesbaarheid. Deze commissie concludeert dat de mer volledig en goed toegankelijk is. Hieruit mag worden afgeleid dat, ondanks de mening van indiener 24, al het mogelijk is gedaan om een zo begrijpbaar en leesbaar mogelijk onderzoek op te stellen. Doordat de mer oorspronkelijk bedoeld is voor twee bestemmingsplannen (buitengebied en recreatieterreinen), is bij het opstellen van het rapport er voor gekozen om de onderzoeksresultaten voor beide plannen zoveel mogelijk in samenhang met elkaar te presenteren en er geen twee afhankelijke rapporten van te maken. Daardoor moet deze lezer van de mer zoals indiener 24 stelt soms een selectie maken welke informatie voor hem relevant is. Dat neemt niet weg dat de informatie wel beschikbaar is. Als het gaat om de verschillende begripsomschrijvingen kan worden verwezen naar de reactie bij 4.4.2. Inderdaad is er soms enig verschil in terminologie in de mer en het bestemmingsplan als het gaat om dezelfde activiteiten. Zo wordt in de passende beoordeling gesproken bijvoorbeeld over recreatieterreinen waarmee de verblijfsrecreatieterreinen van het ontwerpplan worden bedoeld. Het gaat hier echter uitsluitend om (tekstuele) details. Inhoudelijk zit er geen verschil tussen de ontwikkeling die het ontwerpplan mogelijk maakt en de ontwikkeling die in de mer is onderzocht.

4.24.2. Loslaten flexibiliteit

Indiener 24 constateert dat in het ontwerpplan de flexibiliteit met betrekking tot het aantal recreatieve eenheden dat op een verblijfsrecreatieterrein toelaatbaar is, is losgelaten en is ingeruild voor een regeling waarbij wordt gewerkt met maximale aantallen op basis van de bestaande situatie. Dit op basis van berekeningen met theoretische aannames als het gaat om effecten voor de roerdomp. Indiener 24 acht deze berekening niet zorgvuldig. Bovendien begrijpt indiener 24 deze verandering niet omdat in de eerder uitgevoerde Voortoets van Ecogroen duidelijk is omschreven dat in de huidige situatie al sprake is van een maximale verstoring op het gebied van de aanwezig recreatie, zodat eventuele extra vaarbewegingen hierop geen invloed hebben en negatieve effecten uitgesloten kunnen worden. Berekeningen van het visitormanagementplan bevestigen dit.

Reactie:

Voor wat betreft de zorgvuldigheid van de mer kan in de eerste plaats worden verwezen naar het toetsingadvies van de Commissie mer. Uit dit advies blijkt dat de mer voldoende zorgvuldig is. In het onderzoek is alle beschikbare wetenschappelijke kennis over eventuele effecten van verblijfsrecreatie op de beschermde natuur toegepast. Waar (onvermijdelijk) aannames zijn gedaan, zijn deze onderbouwd (zie ook hier het toetsingadvies van de commissie mer). Hierbij geldt dat in het onderzoek alle mogelijkheden die een bestemmingsplan in theorie mogelijk maakt, in het onderzoek moeten worden betrokken en niet alleen de meest waarschijnlijke. Dit geldt dus ook voor de door indiener 14 genoemde toename van het aantal vaarbewegingen. De conclusie van dit onderzoek is dat met het loslaten van de aantallen recreatieve eenheden, zoals dat in het voorontwerp van het bestemmingsplan VS was opgenomen, negatieve effecten op de moerasvogels niet kunnen worden uitgesloten. Gegeven het feit dat de huidige populatie roerdompen al afwijkt van de wettelijke instandhoudingsdoelstelling zorgt ook een mogelijk kleine, meetbare verslechtering al voor een negatief effect dat vaststelling van de

in het voorontwerp van het bestemmingsplan VS opgenomen flexibiliteit onmogelijk maakt.

Met betrekking tot de door indiener 24 aangehaalde voortoets geldt het volgende. In Voortoets van Ecogroen wordt geen onderbouwing gegeven voor de stelling dat in huidige situatie sprake is van een maximale verstoring. Uit onderzoek dat voor de mer is uitgevoerd naar vaarintensiteit en broedvogels in het gebied blijkt dat het in het hoogseizoen in delen van het gebied zeer druk is en in andere delen matig druk of rustig. In de directe omgeving van zeer drukke vaarroutes treden geen negatieve effecten op. Verhoging van de vaarintensiteit kan echter betekenen dat ook in aangesloten vaarwegen in rustig gebied vaker verstoring optreedt. Vergroting van het aantal vaarbewegingen kan daarom een negatief effect hebben op verstoringgevoelige moerasvogels. In het visitormanagementplan (opgesteld in 2009 door A&W) wordt beschreven dat 23% van de Roerdompen in De Weerribben en De Wieden in deelgebieden broeden waar zij nadelige invloed kunnen ondervinden van verstoring door recreanten of andere activiteiten via vaarwegen. De rustgebieden voor moerasvogels zijn qua omvang voldoende, maar formeel nog niet vastgelegd. Bovendien blijkt dat in een deel van deze gebieden verstoring optreedt. Daarom wordt aanbevolen om de aanwijzing en invulling van rustgebieden nader uit te werken. In de passende beoordeling wordt ook op dit aspect gewezen: indien rustgebieden worden vastgesteld en daarbinnen voldoende habitatkwaliteit en rust worden gerealiseerd is ruimte aanwezig voor een toename van het aantal vaarbewegingen in andere delen van De Weerribben en De Wieden.

4.24.3. Conclusie

De zienswijze van indiener 24 geeft geen aanleiding om het bestemmingsplan of de mer aan te passen.